

အတွဲ ၅၃။

အမှတ် ၃၆။

ရွှေသွေး

Shwe thway

၁၃၈၃ ခုနှစ်၊ ဝါခေါင်လပြည့်ကျော် ၁၃ ရက်။

(4- 9- 2021)

အရသာ အာရုံ

ကိုသိန်း
ရေးဆွဲသည်

SENSE OF TASTE
By Ko Thinn

ထိုရွှေသမင်္ဃလေးဟာ ထိတိကုန်းတစ်ခုကြီး
လူရိုက်မြင်ရင်လည်း ကြောက်လန့်တတ်လေ
တယ်။

The golden deer easily got startled
when it saw a shadow of man.

လူရိုက်မြင်တာနဲ့ ထွက်ပြေးလေ
တော့တယ်။

As soon as the deer saw a
shade of man, it ran away.

ထိုအကြောင်းကို ဘုရင်ကြီးသိလေသော် ဥယျာဉ်မှူးအား--

When the king knew that, he summoned the gardener... and asked...
"Gardener...catch the golden deer alive and take it to me."
"I obey you, Your Majesty!"

ရွှေသမင်္ဃကို ဖမ်းဆီးရန် ကျွန်တော်မျိုးကို
ပျားရည်စစ်စစ် ပေးသနားတော်မူပါ အရှင်
မင်းကြီး။

"To catch the golden deer, please let me
have pure honey, Your Majesty."
"Yes, you may."

နောက်တစ်နေ့မှာတော့ ဥယျာဉ်မှူးဟာ မင်းကြီးပေး
တဲ့ ပျားရည်နဲ့ ရွှေသမင်္ဃလေးကို ဖမ်းဆီးရန်
ကြံစည်လေတတ်တယ်။

On the following day, the gardener was
thinking to catch the golden deer with
the honey given by the king.

ရွှေသမင်္ဃလေး ကျက်စားရာမြက်များကို
ဥယျာဉ်တော်အနီးကနေ ဥယျာဉ်တော်အထိ
ပျားရည်များကို သုတ်လိမ်းလေတော့၏။

He put on honey on the grass on
which the golden deer browsed up
to the gate of the garden.

When the golden deer grazed,
“Oh! The grass is palatable.”

“It is better than the previous one.”

Thus, while the golden deer was browsing
on the grass, it came into the Royal Garden.
“The place is very pleasant.”

“As for today, I’ve felt bloated.
I’ll come here next day and go
on grazing.”

The gardener who was watching the
condition thought that...
“My plan will come true.”

“Hmm... Before the golden deer come
here tomorrow, I must rub the honey on
the grass from the gate to the inner part
of the Royal Garden.”

The golden deer turned up to browse the
grass at the gate of the garden.

“The place where I browsed
yesterday was here. They’re
sweet and tasty.”

In this way, while the golden deer was
browsing the grass coated with honey,
it gradually reached the inner part
of the garden.

အင်း...စားကောင်းကောင်းနဲ့ စားလိုက်တာ ဗိုက်
တင်းသွားပြီ။ ဒီနေ့ အဖို့တော့ တော်
လောက်ပြီ။

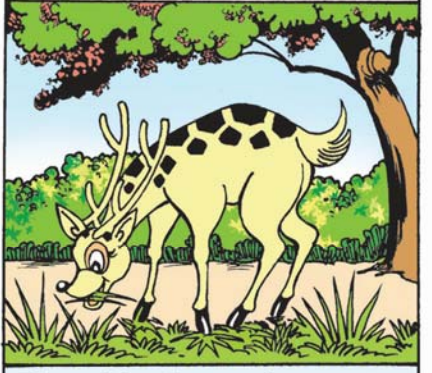
"Hmm! As I'm browsing tasty grass,
I've felt bloated today. It's enough."

ရွှေသမင်္ဃလေး ပြန်သွားလေသော် ဥယျာဉ်မှူးဟာ
ဥယျာဉ်တော်အတွင်းမှ မြက်တွေကို ပျားရည်
လူးထားပြန်လေတယ်။

When the golden deer went back,
the gardener put on honey on the grass
in the Royal Garden.

ရွှေသမင်္ဃလေးလည်း နောက်နေ့တော့
ဥယျာဉ်တော်အတွင်းမှ ပျားရည်လူးထားတဲ့
မြက်တွေကို လာရောက်စားပြန်လေတယ်။

The golden deer again came to
browse on the grass coated with
honey in the garden.

မူလက လူရိပ်မြင်လျှင် ပြေးလေ့ရှိတဲ့ ရွှေသမင်္ဃလေးဟာ
ယခုအခါ ဥယျာဉ်မှူးကြီး မြင်သော်လည်း ထိတ်လန့်မှု မရှိ
တော့ပေ။

Previously, the golden deer used to run away
when it saw a shadow of man. However, although
the deer saw the gardener, it did not get startled.

ဒါကိုသိသော ဥယျာဉ်မှူးက—

Knowing that the gardener
said...
"My dream has come true!"

နောက်နေ့မှာတော့ ဥယျာဉ်မှူးဟာ ဥယျာဉ်အတွင်းမှ
မြက်ပျားကိုရိတ်၍—

On the following day, the gardener cut the grass in
the garden.
"Hmm... I'll have to coat the grass with honey and
feed the deer. Thus, it may be friendly with me."

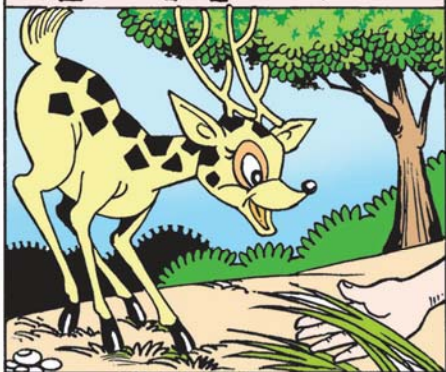
သို့နှင့်—နောက်နေ့တွင် ရွှေသမင်္ဃလေးလာလေရာ ဥယျာဉ်တော်
အတွင်းမှ မြက်ပျားကို ပျားရည်မလူးထားတာကြောင့်—

Then, when the golden deer came again, he found
that the grass in the garden was not coated with
honey.

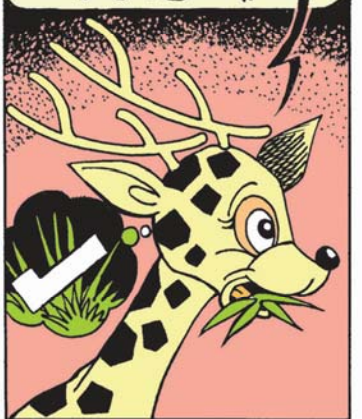
"Oh! The grass isn't tasty."

ထိုစဉ် ဥယျာဉ်မှူးဟာ ရွှေသမင်္ဃလေးရဲ့အနားသို့
သွားကာ ပျားရည်လူးထားတဲ့မြက်တွေကို
အနည်းငယ်စီ ချစ်ကျွေးလေတော့တယ်။

And the gardener approached the
deer and fed it some grass coated
with honey.

ဟဲ...ငါ အရင်နေ့တွေက စားတဲ့
အရသာရှိတဲ့ မြက်အနံ့ပဲ။

"Oh! It's the smell of tasty
grass that I grazed
previous days."

ရွှေသမင်လေးဟာ ဥယျာဉ်မျှားချကျေးတဲ့ မြက်များကို စားကာ ဥယျာဉ်မျှားနှင့် ယဉ်ပါးသူ့လေတယ်။

After eating the grass given by the gardener, it became friendly with him.

“Eat up!”

ဒီလိုနဲ့ ရွှေသမင်လေးဟာ ဥယျာဉ်မျှားလက်ပေါ်မှ ပျားရည်လူးထားတဲ့ မြက်တို့ကို နီးနီးကပ်ကပ်စားရဲတဲ့အဆင့်ကို ရောက်ရှိသူ့လေတော့တယ်။

In this way, the golden deer got used to eating the grass coated with honey in the gardener's hand.

နောက်ရက်တွေမှာလည်း ရွှေသမင်လေးဟာ ဥယျာဉ်မျှားကျေးတဲ့ မြက်များကိုစားရင်း ဥယျာဉ်အတွင်းမှ နန်းတော်အတွင်းသို့ ရောက်မှန်းမသိ ရောက်ရှိသူ့လေတော့တယ်။

On the following days, while the golden deer was eating grass given by the gardener, it gradually got into the place.

မင်းကြီးရွှေမောက်ရောက်လေမှ ပြေးလို့မလွတ်မှန်း သိရှိသူ့လေတော့တယ်။

When the deer found itself before the king, it came to know no way to escape. “Oh Heck!”

ထိုအခါကျမှ ရွှေသမင်လေးဟာ ...

Then the golden deer said...
“I was wrong. Because I went in for the sense of taste, I’ve found no way to run. I’m now in trouble.”

ဘုရင်ကြီးဟာ ဥယျာဉ်မျှားလက်ထဲမှ ပျားရည်လူးထားတဲ့ မြက်တွေကို စားနေတဲ့ ရွှေသမင်လေးကို ကြည့်ရင်း—

Looking at the golden deer eating the honey-coated grass in the hand of gardener... “Awe... if one follows the sense of taste, one will be in trouble after all.”

END.

အာရုံခံစားမှုများ

အင်ကြင်း(ဆေး-၁)

အာရုံငါးပါး

ခန္ဓာကိုယ်မှာရှိတဲ့ အာရုံခံအင်္ဂါတွေဟာ မိမိရဲ့ဘေးပတ်ဝန်းကျင်မှာ ဖြစ်ပေါ်နေတဲ့ ပြောင်းလဲမှုတွေကို ထောက်လှမ်းပြီး ဦးနှောက်ထဲကို အချက်အလက်တွေပေးပို့ပေးပါတယ်။ အာရုံခံအင်္ဂါတွေဟာ အဓိကအားဖြင့် လေထုဖိအား၊ အပူ၊ အအေး၊ အရောင်၊ အလင်း၊ အသံ၊ အရသာနဲ့ အနံ့တို့ကို ခံစားနိုင်စွမ်း ရှိကြပါတယ်။

လူတစ်ယောက်ရဲ့ အသံကြားနိုင်စွမ်း

လူတွေဟာ အသံလှိုင်း 64-23,000Hz(Hertz) လောက်အထိ ကြားနိုင်စွမ်း ရှိပါတယ်။ ခွေးတွေဟာ 67-45000Hz(Hertz)နဲ့လင်းနို့တွေဟာ 2000-110,000Hz (Hertz)လောက်အထိ ကြားနိုင်ကြပါတယ်။

မျက်ကြောလွှာ (Retina)

မျက်ကြောလွှာတစ်နည်းအားဖြင့် Retina ဟာ မျက်လုံးရဲ့ အနောက်ဘက်မှာ ရှိပြီး Rods နဲ့ Cones လို့ခေါ်တဲ့ အထူးဆဲလ်တွေ သန်းပေါင်းများစွာနဲ့ ဖွဲ့စည်းထားပါတယ်။ Rods ဆဲလ်တွေဟာ သန်း ၁၂၀ခန့်ရှိပြီး Cones ဆဲလ်တွေဟာ ၆သန်းခန့်ရှိပါတယ်။ Rods ဆဲလ်တွေဟာ အမှောင်ထဲမှာ အဖြူနဲ့ အမည်းကို ခွဲခြားပေးပြီး Cones

ဆဲလ်တွေကတော့ အလင်းရောင်ထဲမှာ အရောင်အားလုံးကို ခွဲခြားနိုင်စွမ်းရှိပါတယ်။

အနံ့ခံဆဲလ် (Smell Receptor Cell)

လူတစ်ယောက်ရဲ့ နှာခေါင်းမှာ အနံ့အာရုံခံဆဲလ် ၁၀ သန်းကနေ သန်း၂၀ လောက်အထိ ပါရှိတတ်ပါတယ်။ အနံ့အာရုံဆဲလ်တွေကနေ အနံ့ပေါင်း ၃၅၀၀လောက် အထိ အာရုံခံနိုင်ပါတယ်။

အရသာခံဆဲလ်ဖု (Taste Buds)

လျှာတွေပေါ်မှာ TasteBuds လို့ခေါ်တဲ့ အရသာခံတဲ့အဖုလေးတွေ တစ်သောင်းခန့် ရှိတတ်ပါတယ်။ အဲဒီ Taste Budsတွေကို လျှာပေါ်မှာ တွေ့နိုင်တဲ့အပြင် အာခေါင်နဲ့ လည်ချောင်းနောက်ဘက်တို့မှာလည်း တွေ့နိုင်ပါသေးတယ်။

လူတစ်ယောက်ရဲ့ အရေပြားဟာ ထိတွေ့မှုအာရုံ ဘယ်လောက်ကောင်းနိုင်ပါသလဲ။

အထိအတွေ့ကို ခံစားနိုင်တဲ့ Touch Receptor တွေကို အရေပြားပေါ်မှာ အများအပြားတွေ့ရတတ်ပါတယ်။ အဲဒီ Receptorလေးတွေဟာ အာရုံကြောတစ်လျှောက်ကနေ ဦးနှောက်ရှိတဲ့ အာရုံခံစားမှုဧရိယာ (Sensory Area) ကို အချက်အလက်တွေပေးပို့ပေးပါတယ်။ Touch Receptor တွေဟာ လျှာ၊ နှုတ်ခမ်းနဲ့ လက်ချောင်းတွေမှာ ပမာဏအများဆုံးရှိနေတတ်ပြီး လည်ပင်းနဲ့ နောက်ကျောတို့မှာလည်း အနည်းငယ် ရှိတတ်ကြပါတယ်။

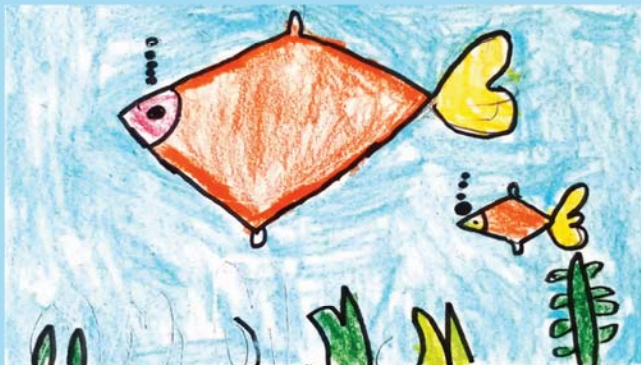
five senses

ရွှေသွေးတို့
လက်ရာ

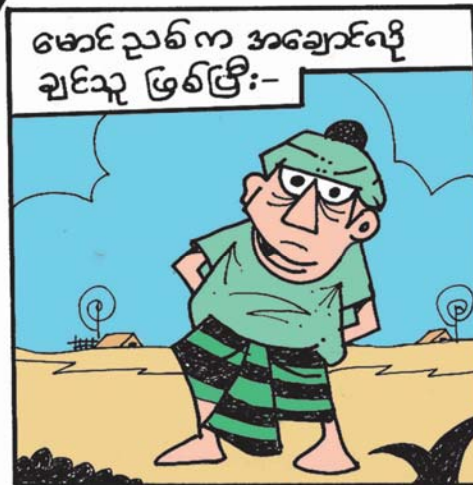
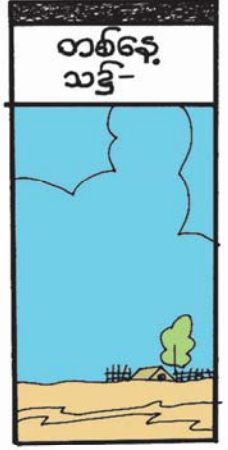
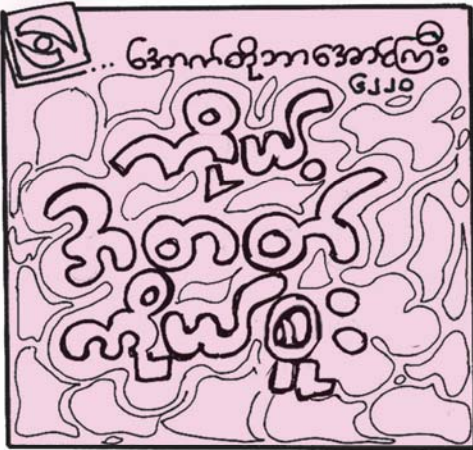
မောင်ကောင်းထက်လမ်း
Grade - 7
အ.ထ.က(၂)
မင်္ဂလာဒုံ။

မောင်ကောင်းထက်လမ်း၊ Grade - 2
အ.ထ.က(၂)၊ မင်္ဂလာဒုံ။

မောင်မြတ်နိုးစာ
Grade - 3
အ.ထ.က(၁)
နေပြည်တော်။

ကလိုက်ကြဖို့ ဖုလျော်ဖျော်

ထက်ဝေအောင်(ဝမ်ကိုင်း)

လည်း မုန့်တစ်မျိုးပြီးတစ်မျိုး လုပ်ကျွေးတာ ကြည့်ပါလား။ ညီအစ်မနှစ်ယောက်စလုံး ဝမ်းနေတာပဲ”

ဗိုလ်ဗိုလ် စိတ်ရှုပ်ရှုပ်နှင့် ခေါင်းကို တဖျင်းဖျင်းကုတ်မိသည်။

“သား ပျင်းတာနဲ့ အဲဒီညီအစ်မနှစ်ယောက် ဝမ်းတာနဲ့ ဘာဆိုင်လို့လဲ မေမေရဲ့။ သူတို့ ဘာသာသူတို့ စားလို့ဝနေတာကို”

“ကျန်းမာတာပေါ့ သားရယ်။ စားချိန်၊ အိပ်ချိန် မှန်နေရင် ကိုယ်ခံအားကောင်းမယ်။ အဲဒီတော့ ရောဂါဝင်မလာအောင် ဟန့်တားနိုင်မယ်လေ။ သားက ပျင်းနေတော့ အိမ်ထဲမှာ ဘောလုံးလည်း မကန့်။ အားအားရှိ ဖုန်းပွတ်လိုက် တီဗွီ ကြည့်လိုက်နဲ့ အချိန်ကုန်နေတာ”

မိခင်စကားကြောင့် ဗိုလ်ဗိုလ် မျက်နှာကြီးတစ်ခုလုံး ရှုံ့မဲ့သွားသည်။

“မေမေက သားကို အပြစ်တင်နေတာ မဟုတ်ဘူး။

သားက လိမ္မော်ပြီးသား။ မိဘကိုလည်း ကူညီတယ်။ မေမေဆန္ဒကို ပြောမယ်နော်။ မေမေက ဒီအချိန်မှာ သားကို ကိုယ်လက် လှုပ်ရှားအားကစားတစ်ခုခု လုပ်စေချင်တာပဲ”

“ဘောလုံးကန်တာကျ သားတစ်ယောက်တည်းလေ မေမေရဲ့”

ထိုစဉ် ခေါင်းရင်းအိမ်မှ သီချင်းသံလွင့်ပျံ့လာသည်။

ရွှေရည်မင်းတို့ညီအစ်မ ဘာလုပ်နေကြပြန်ပြီလဲ။ ဗိုလ်ဗိုလ် သီချင်းစိတ်ဖြင့် ပြတင်းပေါက်မှတစ်ဆင့် ခေါင်းရင်းအိမ်ကို လှမ်းမျှော်ကြည့်လိုက်သည်။

“မေမေ ဟိုညီအစ်မ သီချင်းတွေဖွင့်ပြီး ဘာလုပ်နေကြတာလဲ”

ဒေါ်မြင့်မြင့်ဝင်း တိုင်ကပ်နာရီကို လှမ်းကြည့်လိုက်သည်။ ပြီးမှ တီဗွီကို သွားဖွင့်လိုက်သည်။ MNTV တွင် ကိုဗစ်

ကာလအတွင်း အိမ်တွင်းအညောင်းမိစေရေး ရည်ရွယ်ချက်ဖြင့် ခေတ်ပေါ်အကအစီအစဉ်တင်ဆက်ပေးနေသည်။ စိတ်ဝင်စားသူ ကျား၊မ၊ လူကြီးလူငယ်မရွေး လိုက်ကြသည်။ ထိုအထဲတွင် ကလေးများပင် ပါဝင်နေသည်ကို တွေ့ရသည်။ ဗိုလ်ဗိုလ်လည်း အနည်းငယ် စိတ်ဝင်စားသွားသည်။

“ဟိုဘက်အိမ်က ညီအစ်မက MNTV ဖွင့်ပြီး ကနေကြတာ။ သားလည်း လိုက်ကြည့်ပါလား”

“ရှက်စရာကြီး မေမေကလည်း။ မေမေရော လိုက်ကြည့်ပါလား”

မေမေက မရှက်ပေ။ တီဗွီမှ အကနည်းပြဆရာပြသည့် အတိုင်း ခြေထုတ်၊ လက်ထုတ်၊ ဗိုက်လှုပ်ကာ စိတ်ပါလက်ပါ ကနေသည်။ များမကြာမီ ဗိုလ်ဗိုလ်ကိုယ်လုံးလေးလည်း တဖြည်းဖြည်းလှုပ်လာသည်။ ကခါစက ရှက်သလိုလို ခံစားနေရသော်လည်း ကကွက်များကို စိတ်ပါလက်ပါလိုက်လုပ်ရင်း ဗိုလ်ဗိုလ် ပျော်ရွှင်လာသည်။ နဖူးမှ ချွေးစကလေးများပင် မျက်နှာပြပုံနှင့်။ သူ့ညီမ အာပြစ်နီကမူ ပုလုံးလုံးကလေး။ ထွက်လာခဲ့သည်။

“အေး သူတို့ညီအစ်မဆို ပျင်းချိန်ကို မရှိဘူး။ ချွေးသုတ်ပေးရင်း “သား အခုချိန် သားသူငယ်ချင်းတွေ ဘာလုပ်နေကြတယ်မှတ်လဲ။ သူတို့ရဲ့ တစ်နေ့တာ လှုပ်ရှား ပျင်းနေရင် သား ဘာလုပ်ခိုင်းမလဲ” ဟု မေးမြန်းလာသည်။

မူတွေက မနက်လင်းတာနဲ့ မနက်စာကို အဝပြစားကြတာ။ ဗိုလ်ဗိုလ်တစ်ယောက် တီဗွီမျက်နှာပြင်ကို စိုက်ကြည့်ပြီး- “သူငယ်ချင်းတွေ အပျင်းပြေဖို့ MNTV ကြည့်ပြီး နေ့လယ်စာ စားပြီးရင်တော့ တစ်ချိုးတည်း အိပ်ကြတာ။ လိုက်ကြည့်ကြဖို့လို့ ပြောမှာပေါ့ မေမေရဲ့” ဟု ရယ်ရယ် အိပ်ရာကနိုးတော့လည်း ထိစာကြပြန်တာ။ သူတို့အတွားက မောမော ဆိုလေတော့သည်။

။

“အောင်လင်းထိုက်နှင့် ထက်နီနိုင်တို့ ဘာတွေ လုပ်နေကြလဲ မသိဘူး”

ဗိုလ်ဗိုလ်တစ်ယောက်ကျောင်းက သူငယ်ချင်းများကို သတိရနေသည်။ ကိုဗစ်ကာလတွင် ကျောင်းများ ယာယီပိတ်ထားသဖြင့် ကျောင်းကိုလည်း လွှမ်းနေသည်။ မိသားစုများနှင့်အတူ အိမ်မှာနေထိုင်ရင်း ပုံဆွဲလိုက်၊ တီဗွီ ကြည့်လိုက်လုပ်နေရသည်။ သူငယ်ချင်းများကို သတိရသည့် အခါတိုင်း ကျောင်းတက်ချင်စိတ် တဖွားဖွား ပေါ်လာသည်။ သို့သော် ကိုဗစ်ရောဂါပိုးကိုတော့ ဗိုလ်ဗိုလ်လည်း ကြောက်သည်။ ကိုဗစ်ပိုးတွေက ကလေးလူကြီးမခွဲခြားပေ။

“သားရယ် သားတောင် အိမ်ထဲမှာနေနေရတာပဲ။ သားသူငယ်ချင်းတွေလည်း အိမ်ထဲမှာ စားလိုက်၊ အိပ်လိုက်၊ စာဖတ်လိုက်၊ မိဘတွေက စာသင်လိုက်လုပ်နေကြမှာပေါ့” အဖေစကားကို ကလေးအတွေးဖြင့် ဗိုလ်ဗိုလ် လက်မခံနိုင်ပေ။

“ဖေဖေကလည်း ဒီလောက်ကိုဗစ်တွေ ဖြစ်နေတာ။ သားသူငယ်ချင်းတွေ အိမ်မှာ စာမသင်လောက်ပါဘူး။ ပြီးတော့ တစ်ယောက်နဲ့တစ်ယောက် ခြောက်ပေခွာနေရမယ်လေ။ ဒီအချိန်မှာ ခပ်ခွာခွာနေကြတာ အကောင်းဆုံးတဲ့”

ဗိုလ်ဗိုလ် သူ့စကားသူ ကျေနပ်သွားသည်။ အဖေလည်း ပြုံးနေသည်။ သူ့ပါးလေးကို ခပ်ဖွဖွလိမ်ပြီး-

“လူလည်လေး သူ့ကိုစာလုပ်ခိုင်းမှာ စိုးရိမ်တာနဲ့ ကိုဗစ်စည်းကမ်းနဲ့ လာချုပ်နေတယ်။ ကိုဗစ်ပိုးတွေ အဝေးလွင့်သွားတာနဲ့ ကျောင်းစာအကြွေးတွေအားလုံးကို ကျေအောင်ဆပ်ဖို့ ပြင်ထား”

ထိုစဉ်မိုးတွေရွာချလာသည်။ ရာသီဥတုကလည်း မကောင်းလှပေ။ တစ်နေ့ကပင် ငလျင်လှုပ်သွားသည့် သတင်းကို တီဗွီမှာ ကြည့်လိုက်ရသည်။

“မေမေရေ မိုးရွာပြီ။ သားတံခါးတွေ လိုက်ပိတ်လိုက်ပြီနော်။ ပြီးတော့ အပြင်မှာ လှန်းထားတဲ့ အဝတ်တွေကိုလည်း သားရုပ်ပေးမယ်နော် သိလား”

ဗိုလ်ဗိုလ်က ကလေးတစ်ယောက် နိုင်ဝန်ခွန်အားနှင့် စွမ်းနိုင်သမျှ မိဘကို ကူညီပေးသည်။ မိသားစုစကားတိုင်းတွင် မိဘများပြောကြားသည့် ဗဟုသုတများကို နားထောင်ခြင်း၊ သူ့သိသမျှ ပါဝင်ပြောဆိုခြင်းများ ပြုလုပ်သည်။

“မေမေ ဒီအချိန်မိုးရေထဲ ဘောလုံးထွက်ကန်မယ်

ဆိုရင် များမှာပဲနော်”

သူ့အသိဉာဏ်နှင့် စကားများကို ချိန်ဆပြောဆို တတ်လာသည်။

“ဒီလိုအချိန်က ရောဂါထူတဲ့အချိန်ပဲ သားရဲ့။ ဒီအတိုင်း ခေါင်းကို ရေစိုအအေးပတ်တာနဲ့ အဖျားက တန်းဝင်လာနိုင်တာပေါ့။ ဒါကြောင့် ရှေးလူကြီးတွေက ပြောတာပေါ့။ အအေးပတ်မခံနဲ့။ နွေးနွေးထွေးထွေးနေ။ ဥတုမမှန်ရင် ရောဂါဝင်လာဖို့ လွယ်လွယ်လေးပဲတဲ့”

ကိုဗစ်မဖြစ်ခင်ကာလများက ကလေးအားလုံး နီးပါး အိမ်ပြင်ထွက်ကစားကြသည်။ ဘောလုံးကန်သူကန်၊ ပြေးတမ်းလိုက်တမ်းကစားသူ ကစားဖြင့် ရပ်ကွက်ထဲမှာ စည်ကားခဲ့သည်။ မိဘများကလည်း ကလေးများကို ကြည့်ဖြူစွာ ဆော့ကစားခွင့်ပေးထားခဲ့ကြသည်။

“ကပ်ဘေးကြီးကြုံနေရတော့ သားတို့ ကလေးတွေအားလုံးလည်း အိမ်တွင်းပုန်းနေရပြီ”

“အေးပေါ့ သားရယ်။ ဒီအချိန်မှာ အိမ်တွင်းပုန်းနေတာကောင်းပါတယ်။ နို့မို့ဆိုရောဂါတွေက တစ်ယောက်နဲ့ တစ်ယောက် အမြန်ကူးစက်ကုန်မှာ မဟုတ်လား”

“သား သူငယ်ချင်းတွေလည်း သားလိုပဲ ပျင်းနေကြမှာ သေချာတယ်”

ဒေါ်မြင့်မြင့်ဝင်း ရယ်မိသည်။ သားဗိုလ်ဗိုလ် တစ်ယောက် သိပ်ပျင်းနေမှန်း သိသာလွန်းနေသည်။ ပုံဆွဲဆိုလည်း မဆွဲ။ ကိုယ်လက်လှုပ်ရှား လုပ်နေပါဆိုလည်း မလုပ်။ ငူငူငုတ်တုတ်နှင့်။

“သားက သားစိတ်နဲ့နှိုင်းပြီး ထင်နေတာပဲ။ အတိုင်း ခြေထုတ်၊ လက်ထုတ်၊ ဗိုက်လှုပ်ကာ စိတ်ပါလက်ပါ ကနေသည်။ များမကြာမီ ဗိုလ်ဗိုလ်ကိုယ်လုံးလေးလည်း တဖြည်းဖြည်းလှုပ်လာသည်။ ကခါစက ရှက်သလိုလို ခံစားနေရသော်လည်း ကကွက်များကို စိတ်ပါလက်ပါလိုက်လုပ်ရင်း ဗိုလ်ဗိုလ် ပျော်ရွှင်လာသည်။ နဖူးမှ ချွေးစကလေးများပင် မျက်နှာပြပုံနှင့်။ သူ့ညီမ အာပြစ်နီကမူ ပုလုံးလုံးကလေး။ ထွက်လာခဲ့သည်။

“အေး သူတို့ညီအစ်မဆို ပျင်းချိန်ကို မရှိဘူး။ ချွေးသုတ်ပေးရင်း “သား အခုချိန် သားသူငယ်ချင်းတွေ ဘာလုပ်နေကြတယ်မှတ်လဲ။ သူတို့ရဲ့ တစ်နေ့တာ လှုပ်ရှား ပျင်းနေရင် သား ဘာလုပ်ခိုင်းမလဲ” ဟု မေးမြန်းလာသည်။

မူတွေက မနက်လင်းတာနဲ့ မနက်စာကို အဝပြစားကြတာ။ ဗိုလ်ဗိုလ်တစ်ယောက် တီဗွီမျက်နှာပြင်ကို စိုက်ကြည့်ပြီး- “သူငယ်ချင်းတွေ အပျင်းပြေဖို့ MNTV ကြည့်ပြီး နေ့လယ်စာ စားပြီးရင်တော့ တစ်ချိုးတည်း အိပ်ကြတာ။ လိုက်ကြည့်ကြဖို့လို့ ပြောမှာပေါ့ မေမေရဲ့” ဟု ရယ်ရယ် အိပ်ရာကနိုးတော့လည်း ထိစာကြပြန်တာ။ သူတို့အတွားက မောမော ဆိုလေတော့သည်။

။

စာတည်းအဖွဲ့

စာတည်းမှူးချုပ် ဦးတိုးကျော်၊ စာတည်းမှူး ဒေါ်ယဉ်မင်းထွေး၊

စာတည်း ဒေါ်ကြည်ကြည်မြင့်၊ ဒေါ်အိအိငယ်၊

စာပေလက်ထောက် ဒေါ်ခင်ခင်ထွေး

ဂန္ထဝင်
ခင်မင်ပြုံး
အပေါင်းအသင်းများ

၂၀၁၂

တစ်ခါတုန်းကပေါ့ကွယ်။

တောအုပ်တစ်ခုမှာ မဲမဲလို့ခေါ်တဲ့ ကျီးကန်းလေးတစ်ကောင် ရှိသတဲ့။ တစ်နေ့ အဲဒီကျီးကန်းလေးဟာ ချောင်းထဲမှာ ကူးခပ်နေတဲ့ ဖွေးဖွေးဆိုတဲ့ ငန်းမလေးတစ်ကောင် ကို ကြည့်ပြီးတော့-

“ဖွေးဖွေးရဲ့ အမွေးအတောင်တွေဟာ အကုန်လုံးကို ဖြူဖွေးဆွတ်နေတာပဲ။ လှလိုက်တာ၊ ကြည့်ကောင်းလိုက်တာ။ ငါ့မှာတော့ တစ်ကိုယ်လုံးကို နက်မှောင်နေတာပဲ” လို့ တွေးလိုက်မိတယ်။

ပြီးတော့ အဲဒီအကြောင်းကို ဖွေးဖွေးအား ပြောပြလိုက်တဲ့အခါ ငန်းမလေး ဖွေးဖွေးက-

“ညီမက အဖြူရောင်တစ်မျိုးတည်းနဲ့ပဲ လှနေတာ။ ကိုရွှေကြက်တူရွေးဆိုရင် အရောင်နှစ်မျိုးနဲ့ ပိုလှပြီး အလှပဆုံးဖြစ်နေတာပေါ့” လို့ ပြန်ပြောလေရဲ့။

ဒီတစ်ခါမှာ ကျီးကန်းလေးမဲမဲဟာ ကိုရွှေကြက်တူရွေးဆီကို သွားတော့တာ ပဲပေါ့ကွယ်။ ကြက်တူရွေးဆီကို ရောက်တဲ့အခါမှာလည်း ဖွေးဖွေးကို ပြောသလိုပဲ ပြောပြ ပြန်ပါတယ်။

“ကြက်တူရွေးရဲ့ အမွေးအတောင်တွေဟာ အရောင်နှစ်မျိုးနဲ့ လှလိုက်တာ။ ကြည့်ကောင်းလိုက်တာ။ ပျော်ရွှင်စရာပါလား။ ကျုပ်မှာတော့ တစ်ကိုယ်လုံးကို နက်မှောင်နေတာပဲ” လို့ ပြောပြလိုက်တယ်။

အဲဒီလိုလည်းပြောရော ကြက်တူရွေးက-

“တို့က နှစ်ရောင်တည်း ရှိသေးတယ်။ ဒါကိုလှတယ်လို့ ပြောတာလား။ တို့ထက် အရောင်အသွေးပိုစုံတဲ့ မမဒေါင်းရှိသေးတယ်ကွ”

“မင်း မတွေ့ဖူးသေးလို့ ဖြစ်မယ်။ သွားကြမယ်။ မင်းကို ငါလိုက်ပို့ပေးမယ်”

ကြက်တူရွေးခေါ်တဲ့နေရာကို မဲမဲလိုက်သွားရင်း တစ်နေရာမှာ လှောင်အိမ်တစ်ခု အတွင်းထဲမှာ မမဒေါင်းကို မြင်တွေ့လိုက်ရပါတယ်။ ကျီးကန်းလေးမဲမဲဟာ အတော်လေး ကို အံ့သြသွားတာပေါ့။ အရောင်အသွေးစုံစုံနဲ့ လှလွန်းတဲ့ မမဒေါင်းကို မြင်မှမမြင်ဖူးတာပဲ။ အခုလို မြင်လိုက်တယ်ဆိုရင်ပဲ မမဒေါင်းကို-

“အရောင်မျိုးစုံနဲ့ လှလိုက်တာ။ တော်တော်ကြည့်ကောင်းတာပဲနော်”

“သူ့ကြည့်ရတာ ပျော်ရွှင်နေပုံပဲ” လို့ ပြောလိုက်တဲ့အပြင်

“ငါနဲ့တော့ ကွာပါ။ ငါတစ်ကိုယ်လုံးက နက်မှောင်နေတာပဲ” လို့ ပါ တစ်ခါတည်းပြောပြလိုက်ပါတယ်။

သူ့ အဲဒီလိုပြောပြတာကို မမဒေါင်းက သေသေချာချာနားထောင်နေလေရဲ့။

ပြီးမှ ကျီးကန်းလေးမဲမဲကို ပြောလိုက်တာက-

“မဲမဲရေ မင်းဟာ ကံကောင်းလွန်းပါတယ်။ ကံအကောင်းဆုံးလို့တောင် ပြောလို့ရမယ်”

“မင်းဟာ ဘယ်တုန်းကမှ လှောင်အိမ်တွင်းမှာ ပိတ်လှောင်တာ မခံခဲ့ရဘူး။

ငါကတော့ လှောင်အိမ်တစ်ခုအတွင်းကို ရောက်နှင့်နေပြီး ပိတ်ဆို့ထားတာကို ခံနေရတယ်။ ဒါဟာ ဘာကြောင့်လဲသိလား။ ငါ့ရဲ့ အရောင်အသွေးစုံစုံလင်လင်နဲ့ ပြီးပြည့်စုံတဲ့ အလှအပတွေကြောင့်ပဲ။ အခုသွားချင်တိုင်း သွားလို့မရတော့တာကို မင်း အမြင်ပဲလေ။ လွတ်လပ်မှုဆိုတာ မရှိတော့ဘူး။ မင်းကတော့ လွတ်လွတ်လပ်လပ် သွားလာလို့ရနေတယ် မဟုတ်လား” လို့ ပြောလိုက်ပါတယ်။

ဒေါင်းမလေးရဲ့ပြောစကားအပြီးမှာတော့ ကျီးကန်းလေးမဲမဲဟာ-

“ဟုတ်လိုက်လေ။ ငါဟာ အခုချိန်မှာ ဘာပဲလုပ်လုပ်၊ ဘယ်ကိုပဲသွားသွား လွတ်လွတ်လပ်လပ်ပေါ့ပေါ့ပါးပါး ပျော်ရွှင်မှုအပြည့်နဲ့ လုပ်နိုင်တယ်။ ဘာအနှောင်အဖွဲ့မှ မရှိပါလား” လို့ ပြောလိုက်မိတယ်။

သူဟာ အရောင်အသွေးနဲ့ လှပမှုကို အကြောင်းပြုပြီး မက်မောသာယာပျော်ရွှင် ဖွယ်ရာလို့ အသိမှာ။ အထင်မှာနဲ့မိပြီး မိုက်မဲခဲ့လေပြီ။ သူ့လောက် မိုက်မဲတာရှိပါတော့ မလားလို့ တွေးလိုက်မိသလို သူ့ရဲ့လက်ရှိအနေအထား၊ ကြုံတွေ့နေရတဲ့ အခြေအနေ တွေကို စဉ်းစားမိကာ သဘာဝတရားရဲ့ ဖန်တီးပေးမှုကို ကျေးဇူးတင်လို့မဆုံး ဖြစ်သွား ပါတော့တယ်။

ပြီးတော့ ဒေါင်းမလေးနဲ့ ကိုရွှေကြက်တူရွေးတို့ကို ကျေးဇူးတင်နှုတ်ဆက် စကားပြောကာ တောအုပ်အတွင်းအဝေးတစ်နေရာကို ပျံသန်းသွားပါတော့တယ်။

သားငယ်သမီးငယ်တို့အနေနဲ့ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ဘယ်တော့မှ အခြားသူနဲ့ မနှိုင်းယှဉ်မိပါစေနဲ့။ ကိုယ်ဟာ ဘာဖြစ်တယ်၊ ကိုယ့်မှာ ဘာရှိတယ်ဆိုတဲ့ ကိုယ်ပိုင် အရာဝတ္ထုတွေကသာ ကိုယ်ရဲ့ ပျော်ရွှင်မှု အစစ်အမှန်တွေပဲဆိုတာကို သင်ခန်းစာ အဖြစ် မှတ်ယူကာ ပြုမူနေထိုင်လုပ်ဆောင်သွားကြပါလို့ ဦးဦးက တိုက်တွန်းစကားပြော လိုက်ပါတယ်ကွယ်။ ။

“ပ” စာက ဧကရာဇ်နှင့် ဇိုးကွက် ” ဆေးဆွဲနည်း

ကာတွန်း ဖြတ်နိး

၁

၂

၃

၄

၅

၆

၇

ရိုးရိုးလေးနှင့် ကွမ်းသီး

YOE YOE LAY AND THE BETEL NUT
By Cartoon Yan Gyi Aung

ကမ္ဘာတစ်ခုလုံးမှာ အကြီးအကဲအောင်

“အရော့ချ ပရမံ လာဘ်” လူတိုင်းကိုယ်စီ ကျန်းမာဖို့လိုသန့။

“Health is wealth...Everybody needs to be healthy.”

ဟာ ဆူးကလေး... မင်းဘာဝယ်ပြီး ပြန်လာတာလဲ။

“Oh! Su Galay... What did you buy?”

ရိုးရိုးလေး။

“Yoe Yoe Lay...”

ငါတို့အဘွား ကွမ်းစား ဖို့အတွက် ကွမ်းသီးကန် သွားလို့ ဝယ်ခိုင်းလို့။

“My Grandmother wants to chew a betel quid. Because she has run out of betel nuts, she asked me to buy them.”

Th-မင်းအဘွား ကွမ်းစားဖို့ ကွမ်းသီးဝယ်ခိုင်းလို့။

“What? Your Grandmother asked you to buy betel nuts to eat betel quid.”

ဟုတ်တယ် လေ၊ မင်းက ဘာပြစ်တာလဲ။

“Yes... What’s wrong?”

ဘာမှမဖြစ်ပါဘူးကွာ။ ငါပေးပေးပြောပြတာ ကို သွားသတိရလို့ပါ။

“Nothing’s wrong with me. But, you remind me of what my father said.”

မင်းအဖေက ဘာပြောလို့လဲ။

“What did your father say?”

ငါ့ဖေဖေက ကျောင်းဆရာလေ။ ကွမ်းယာနဲ့ ကွမ်းသီးအကြောင်းကို အသေးစိတ်ရှင်းပြတယ်။ ငါ့ကို ကွမ်းသီးနဲ့ကွမ်းယာ မစားအောင် လို့ပေါ့။

“My father is a school teacher. He told me about the betel quid and betel nuts in detail not to chew them.”

နွိုင်တိတူးနဲ့။

“with ninety-two...”

ပေါင်းဆေးနဲ့။

“with steamed tobacco...”

နှပ်ဆေးနဲ့။

“with stewed tobacco...”

မင်းအဘွားဝယ်ခိုင်းတဲ့ ကွမ်းသီး အကြောင်းကို ပြောပြမယ်။ ဘယ်လိုအကျိုးဆက်တွေ ခံစားရသလဲဆိုတာ။

“I’ll tell you about the betel nuts your Grandmother asked you to buy. I’ll let you know their consequences.”

ဒီနေ့ဆေးကုသမှု ကွမ်းသီးရောင်း
တဲ့သူတွေက ဓာတုဓာတ်ပစ္စည်း
တွေနဲ့ ကွမ်းသီးကို ဖြိုဖောက်
အောင် လုပ်နေကြတာပါ။

"Today, the sellers of betel nuts are used to mixing them with chemicals to wipe out fungus."

အဲဒီဓာတုဓာတ်ပစ္စည်း
တွေရဲ့ ဆိုးကျိုးတွေ
ကတော့-
"The bad consequences of the chemicals are..."

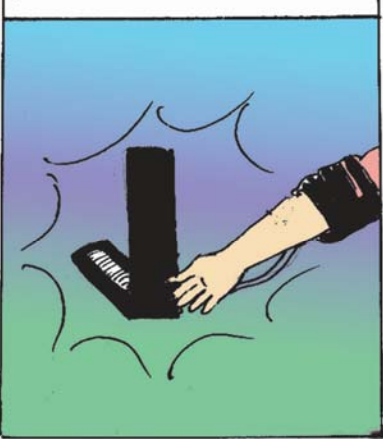
အင်းမူးလို့ကတော့
"I'm getting giddy."

ခေါင်းတွေ မူးပြီး
ပါးမယ်အန်မယ်။
"You'll get giddy and vomit."

သွေးပေါင်တွေ ကျမယ်။
စိုက်နာပြီး ဝမ်းလျှော့မယ်။
"You'll have low blood pressure and pass motion."

မင်းပြောတာနဲ့ ငါတောင်
ငါ့အဘွားဆီက ကွမ်းသီးစိတ်
ကို တောင်းမစားရဲတော့ဘူး။

"Because you said so, I dare not chew the pieces of betel nut from Grandma."

ရှေးလူကြီးတွေဟာ ကွမ်းသီး
ကို အခွံခွာနေလျှန်းပြီးတော့
ရေစိမ်တာပါ။ ပြီးတော့မှ ကတ်
ကြွေရဲ့ ကိုက်ပြီးစားကြတာ
လေ။

"Ancient people peel the betel nuts and put them in the sun. Then they cut them with a nutcracker and chew them."

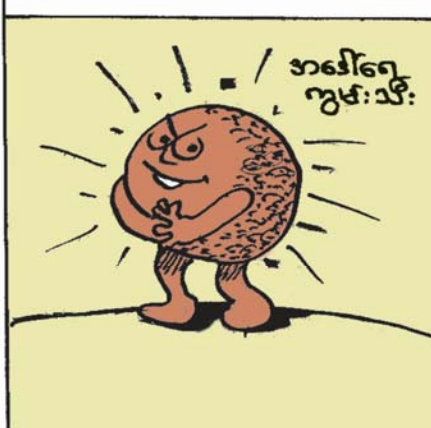
အခုဆေးကုသမှု ကွမ်းသီးကို ပြုတ်
တယ်။ ပေါင်းတယ်။ ပြီးတော့
တစ်ညလုံး ကန့်နဲ့ အခိုးရိုက်
လို့ကတယ်လေ။

"Today, they boil the betel nuts and steam them. Then betel nuts are being turned with sulphur all the night."

ကွမ်းသီးကို ချွတ်ဆွေးသုံး
ပြီး ချွတ်တော့ ကွမ်းသီးဟာ
အရောင်ပိုလှသွားတာပေါ့။

"Due to the bleach, the betel nuts become shinier."

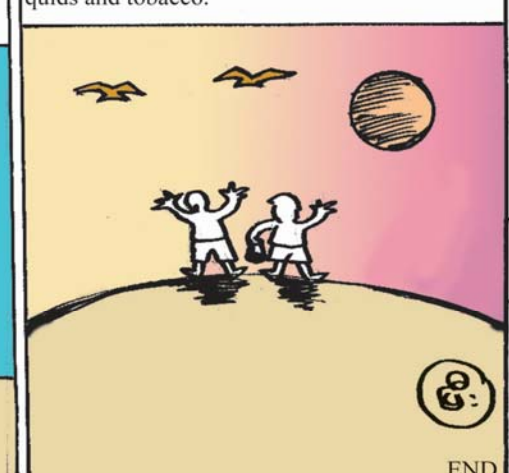
အဲဒါကြောင့် ငါမေမေနဲ့
ငါမေမေက ငယ်ငယ်ကနေ
အခုချိန်အထိ ကွမ်းမစား၊
ဆေးလိပ်မသောက်ဘူး။

"That's why, my father and mother haven't chewed betel quids and smoked since their childhood."

အန္တရာယ်ကင်းအောင် ကွမ်း၊
ကွမ်းသီးနဲ့ ဆေးလိပ်ကို ရှောင်ပါ
ကွယ်။

"Not to be in danger, we'll stay away from betel quids and tobacco."

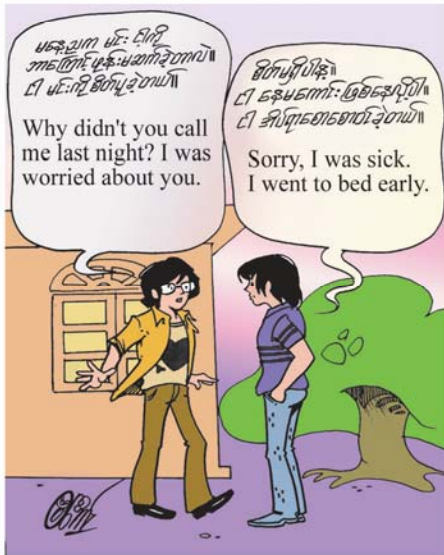

Shwe thway Talk

ရွှေသွေးစကားပိုင်း

KML

ဒီကလွှာမှာ အထူးပြုဖော်ပြနေတာကတော့ အခြေခံအင်္ဂလိပ်စကားပြောနဲ့ဆိုင်တဲ့ သင်ခန်းစာတွေပဲ ဖြစ်ပါတယ်။ အင်္ဂလိပ်စကားပြောလေ့လာနေတဲ့သူတွေအတွက် မှန်မှန်ကန်ကန်နဲ့ မြန်မြန်ဆန်ဆန် ပြောဆိုနိုင်ရေးကို ရည်ရွယ်ပါတယ်။ သင်ခန်းစာတွေကို အပြန်အလှန်စကားစမြည်ပြောဆိုခြင်း (Conversation) ပုံစံနဲ့ ရေးသားထားပါတယ်။ စကားပြောခန်းမှာ ဖော်ပြထားတဲ့ အကြောင်းအရာတွေဟာ အပြင်မှာ လက်တွေ့ကျကျပြောဆိုနေတဲ့ အကြောင်းအရာတွေဖြစ်ပြီး ပြောဆိုတဲ့ စကားအသုံးအနှုန်းတွေကလည်း နေ့စဉ်သုံးစကားတွေပဲဖြစ်ပါတယ်။ ဒါကြောင့်မို့ လေ့လာရတာလွယ်ကူပြီး လက်တွေ့လည်း အသုံးဝင်ပါတယ်။ ခေါင်းစဉ်ကိုတော့ English Daily Conversation လို့ ပေးထားပါတယ်။

English Daily Conversation

Dialogue-1 (I have allergies)

ဒီစကားပြောခန်းမှာတော့ တစ်ခုခုနဲ့ဓာတ်မတည့်တဲ့ဝေဒနာရှိတဲ့အကြောင်းနဲ့ လောလောဆယ်ဘယ်လိုခံစားနေရဆဲတဲ့ အကြောင်း စတာတွေကို ပြောဆိုထားတာပဲ ဖြစ်ပါတယ်။ အောက်မှာပေးထားတဲ့ အပြန်အလှန်ပြောဆိုပုံကို လေ့လာကြည့်ပါ။

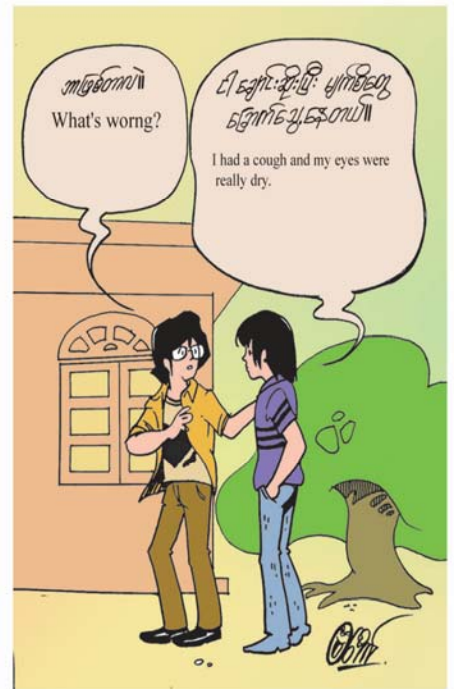
- A: Why didn't you call me last night? I was worried about you.
မနေ့ညက မင်း ငါ့ကို ဘာကြောင့် ဖုန်းမဆက်ခဲ့တာလဲ။ ငါ မင်းကို စိတ်ပူနေခဲ့တာ။
- B: Sorry, I was sick. I went to bed early. စိတ်မရှိပါနဲ့။ ငါ နေမကောင်းဖြစ်နေလို့ပါ။ ငါ အိပ်ရာစောစောဝင်ခဲ့တာ။
- A: What's wrong? ဘာဖြစ်တာလဲ။
- B: I had a cough and my eyes were really dry. ငါချောင်းဆိုးပြီး မျက်စိတွေ ခြောက်သွေ့နေတယ်။

- A: Are you better now?
အခု မင်း သက်သာရဲ့လား။
- B: Yes, I'm feeling a lot better. Much better than yesterday. ဟုတ်ပါတယ်။ ငါ အတော့်ကို သက်သာနေပါပြီ။ မနေ့ကထက် အများကြီး သက်သာပါတယ်။
- A: Do you have allergies?
မင်းမှာတစ်ခုခုနဲ့ ဓာတ်မတည့်တဲ့ဝေဒနာရှိသလား။
- B: Yes. Last time I went to the doctor, he did some tests and told me I have allergies. It gets worse in the spring. ရှိတာပေါ့။ ငါ ဆရာဝန် ဆီသွားပြပြီး ခဲ့တဲ့ အချိန်က စမ်းသပ်စစ်ဆေးမှုတွေ လုပ်ခဲ့တယ်။ ငါ့မှာတစ်ခုခုနဲ့ ဓာတ်မတည့်တာ ရှိတယ်လို့ ဆရာဝန်က ပြောခဲ့တယ်။ အဲဒါက နွေဦးပေါက်မှာ ပိုဆိုးတတ်တယ်။
- A: What time did you wake up this morning?
ဒီနေ့ မနက် မင်း ဘယ်အချိန် အိပ်ရာက ထခဲ့တာလဲ။
- B: Around 9. ကိုးနာရီဝန်းကျင်လောက်ပေါ့။
- A: Are you going to work today?
ဒီနေ့ မင်း အလုပ်သွားမှာလား။
- B: No. I think I'll Just stay home and watch TV. I can work from home today. မသွားပါဘူး။ အိမ်မှာပဲနေပြီး ရုပ်မြင်သံကြားကြည့်မယ်။ ငါ ဒီနေ့ အိမ်ကနေ အလုပ်လုပ်လို့ ရပါတယ်။
- A: Good. Get some rest and I'll bring over some food later. ကောင်းတာပေါ့။ အနားယူလိုက်ပါ။ နောက်ကျမှ ငါ စားစရာတွေ ယူလာမယ်။
- B: Thanks. ကျေးဇူးတင်ပါတယ်။

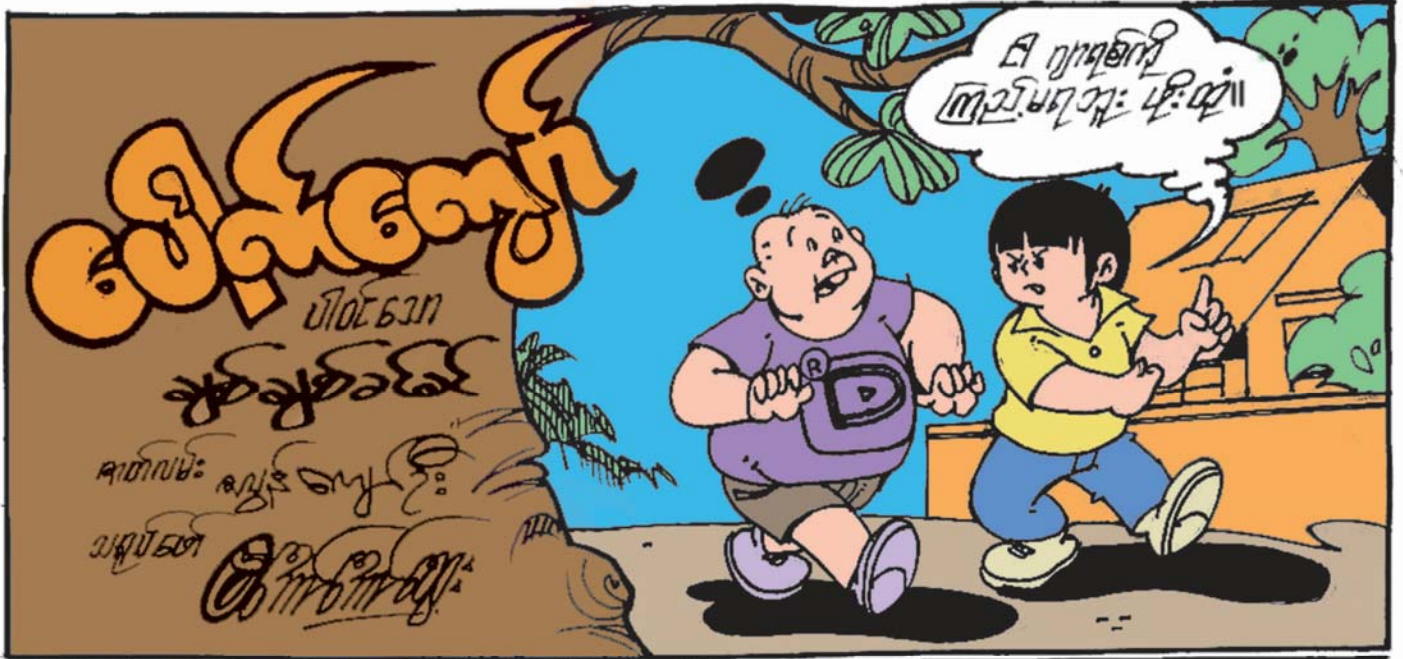
Dialogue-2 (Working at a software company)

ဒီစကားပြောခန်းမှာတော့ မတွေ့တာကြာပြီဖြစ်တဲ့ သူငယ်ချင်းနှစ်ယောက် အမှတ်မထင်ဆုံတွေ့ပြီး အပြန်အလှန် ပြောဆိုထားတာပဲ ဖြစ်ပါတယ်။

- A: Hi Po Zaw. ဟိုင်း ဖိုးဇော်။
- B: Hi Aung Aung. It's a long time. Where are you working now? ဟိုင်း အောင်အောင်။ မတွေ့တာ အတော့်ကြာပြီနော်။ မင်း အခု ဘယ်မှာ အလုပ်လုပ်နေလဲ။
- A: I work at a software company downtown. I'm an engineer.

- ငါအခု မြို့လယ်ကောင်က ဆော့ဖ်ဝဲကုမ္ပဏီ တစ်ခုမှာ လုပ်တယ်။ ငါက အင်ဂျင်နီယာလေ။
- B: That's interesting. What kind of software do you write?
စိတ်ဝင်စားစရာကောင်းပါတယ်။ မင်းက ဘာဆော့ဖ်ဝဲအမျိုးအစားကို ရေးတာလဲ။
- A: It's a database for businesses. စီးပွားရေးလုပ်ငန်းအသေးစားတွေအတွက် အသင့်သုံးနိုင်တဲ့ အချက်အလက်တွေထည့်ထားတဲ့ ဆော့ဖ်ဝဲပေါ့။
- B: Does your company have a website?
မင်းတို့ ကုမ္ပဏီမှာ ဝက်ဘ်ဆိုက် ရှိသလား။
- A: Yes. ရှိပါတယ်။
- B: What's the website address?
ဝက်ဘ်ဆိုက်လိပ်စာက ဘာလဲ။
- A: www. sun. com. www. sun. com ပေါ့။
- B: How can I get the software?
ငါ ဆော့ဖ်ဝဲကို ဘယ်လိုရနိုင်မလဲ။
- A: You can download it from the website. It's very popular and it's free. အဲဒါကို ဝက်ဘ်ဆိုက်ကနေ ကူးယူနိုင်ပါတယ်။ ဆော့ဖ်ဝဲက လူကြိုက်များပါတယ်။ ပြီးတော့ အခမဲ့ပါ။
- B: OK, I'll do that. I have to go now. It was really nice seeing you again. ကောင်းပါပြီ။ ငါလုပ်လိုက်ပါ့မယ်။ ငါ အခု သွားစရာရှိတယ်။ မင်းကို တစ်ခါပြန်တွေ့ဆုံရတာ တကယ်ကို ဝမ်းသာတယ်။
- A: It was nice seeing you again too. ငါလည်း မင်းနဲ့ ပြန်တွေ့ရတာ ဝမ်းသာပါတယ်။ နောက်တစ်ပတ်မှာ ပြန်လည်ဆုံတွေ့ကြတာ ပေါ့။

တစ်နေ့တုန်း ပေါက်ကွဲတဲ့ အမေ ရွေးထဲမှာ မူး
လဲနေရတဲ့ ဂျာဂျစ်နဲ့တွေ့ပြီး-

ကြီးကြီး ဒီမှာအတာ
မေးတုန်းနဲ့...
ဟိုနောက်မှာ
ခေါင်းမူးနေမှန်း
နားလို့ သွားတယ်
လို့ကံ ချီးမွမ်းတာ။

သတိပေးအောင် ပေါက်ကွဲတဲ့ အမေ
ကို ဂျာဂျစ် အမေ့ လိုက်လို့ ပေး
သတိပေး။

သား ပေါက်ကွဲတဲ့ မင်း ဂျာဂျစ်ကို
ဘယ်လိုပြောလို့ကံကောင်းတာလဲ။
အမေ ရွေးထဲမှာ မူးလဲလို့
ဂျာဂျစ်က လိုက်လို့ ပေးတာ။
အခုမှ ကောင်းသွားတာ။

ပေါက်ကွဲတဲ့ အမေက အဖြစ်အပျက်
ကို ပြောပြပြီး-

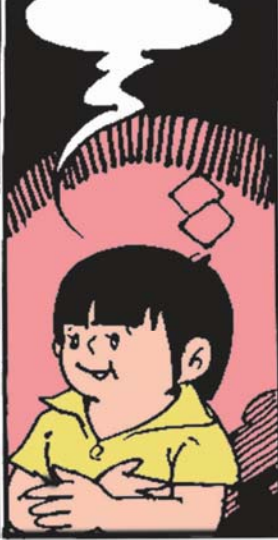
ငါ မှားသွားတယ် ဂျာဂျစ်။
မင်း မကူညီဖို့ ငါ့အမေ
နဲ့ပွဲတွေ့မှာ။

သား ပေါက်ကွဲတဲ့ ဂျာဂျစ်ကို
မနာလို့ စိတ်မထားနဲ့ နေတာ။
အလယ်ခွင်းတွေ ချစ်ချစ်ခင်
ခင် နေကြရမယ်။

ယုတ်ကုလ်
အမေ။

ဂျာဂျစ် ရေ ထို့
ပိုပြီးတို့နဲ့ ကောလုံး
သွားကစားကြရ
အောင်။

အေး သွားတာပေါ့
ပေါက်ကွဲတာ။

ကြောက်စရာ ရောဂါ

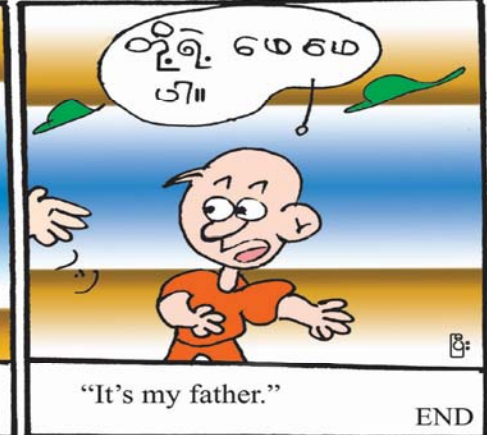
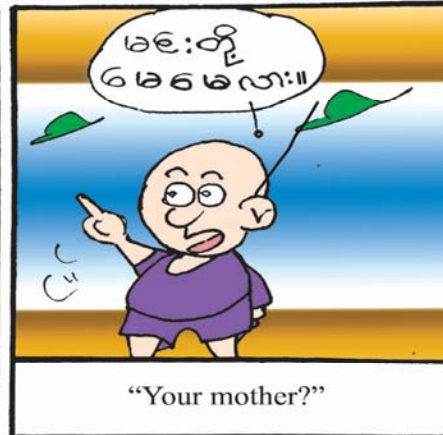
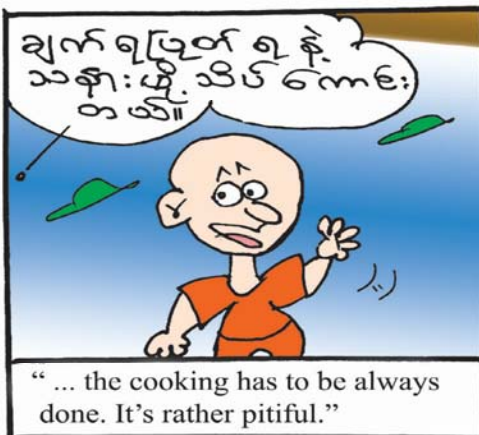
- ရောဂါပိုးမွှားကိုရိုနာ
ပိုင်းရတ် အမည်ပါ၊
ကြောက်စရာကွဲ့အလွန်ထူး
နီးစပ်သူတိုင်းကူး။
- ကူးစက်မြန်တဲ့ထိုရောဂါ
အန္တရာယ် ကြီးလှတာ၊
အသွားအလာသတိထား
အိမ်မှာနေပါလား။
- ဟိုနားသည်နား ပြန်လာလျှင်
လက်ကိုဆေးစေချင်၊
အိမ်ပြင်ထွက်တော့နာခေါင်းစည်း
ရောဂါကာကွယ်နည်း။ ။

ချစ်မုန်းငြိမ်း

ပြီးတတ်လို့
မစွန့် သန့်ပြီး

Po Tit To

By Cartoon Than Oo

R.517

အမှတ် ၅၉-၅၃၁၊ ကုန်သည်လမ်း၊ ရန်ကုန်မြို့၊ စာပေဗိမာန်၊ စာတည်းမှူးချုပ်က ပုံနှိပ်သူမှတ်ပုံတင်အမှတ် (၀၇၄၉၂) ဖြင့်
ဖိုတိုလစ်သိုပုံနှိပ်စက်ရုံတွင် ရိုက်နှိပ်၍ မှတ်ပုံတင်အမှတ် (၀၀၉၆၁) ဖြင့် ထုတ်ဝေသည်။